

РЕШЕНИЕ

№ 1753

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 11.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **13066** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № 1040-21-525/23.10.2019г. на Директора на ТП на НОИ – С. град, с което се Потвърждава Разпореждане № 22716/08.08.2019г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което декларираното здравословно увреждане от 27.10.2018г. е признато за трудова злополука.

Жалбоподателят твърди, че в решението на НОИ не е посочена конкретната дата, на която според Директора на ТП на НОИ – С. град е настъпила трудовата злополука. Излага съображения, че от дадените на служителката обяснения, цитирани в Протокол № 83/20.12.2018г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката става ясно, че скъсването на менисуса със сигурност се е случило преди 27.10.2018г., след като към тази дата Г. В. вече 5-ти или 6-ти ден е работела на болкоуспокояващи преди да потърси медицинска помощ. Твърди, че представените по преписката обяснения на 6-ма служители на дружеството също опровергават декларираната от Г. В. версия за настъпило на 27.10.2019г. трудова злополука и потвърждават тезата, че увреждането е настъпило преди тази дата. Моли да се отмени като незаконосъобразно Решение № 1040-21-525/23.10.2019г. на Директора на ТП на НОИ – С. град.

Ответникът - директор на ТП на НОИ-С., редовно призован, се представлява от юрк. А., която изразява становище за неоснователност на жалбата и изразява искане

същата да бъде отхвърлена.

Административен съд-София град, Трето отделение, 46-ти състав, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На основание чл.55, ал.1 от КСО в ТП на НОИ С.-град е подадена декларация с вх. № 1060/07.11.2018 г. от осигурителя [фирма] /л. 20 от делото/, за злополука, станала на 27.10.2018 г., при дърпане на палетна количка с товар кракът на Г. В. изпуква. По подадената декларация е открито досие № 22716. Към декларацията били представени – лист за преглед на пациент от 27.10.2018г. в спешен център травматология, УМБАЛ СМ „Пирогов“, рентгенова снимка от 27.10.2018г., болничен лист за временна неработоспособност Е2018 0897536, епикриза ИЗ№ 717/029.11.2018г. от отделение по спортна травматология и ортопедия при СБАЛТО СМ „проф. д-р Д. Ш.“ ЕАД, диагноза на Г. В. е „прясно скъсване на мениска“.

С Разпореждане № 22716/08.08.2019 г. /л. 15 от делото/ на основание чл.60, ал.1 от КСО декларираната от осигурителя злополука № 1060/07.11.2018 г. станала с Г. В. е приета за трудова злополука. Срещу така издаденото разпореждане е подадена жалба от [фирма], в качеството му на осигурител, с изх. № 778/27.08.2019г. /л. 60 от делото/.

По повод така подадената жалба е постановено оспореното пред съда Решение № 1040-21-525/23.10.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което жалбата е оставена без уважение и е потвърдено Разпореждане № 22716/08.08.2019г. В решението е посочено, че на декларираната дата на злополуката – 27.10.2018г. Г. В. е била на работа от 08:00 ч. до 16:30 часа, като изпълнявала задачи, съгласно длъжностната и характеристика: постигане на оптимална зареденост със стоки в отдела и недопускане на липса на стоки. Служителката изваждала и излагала от складовото помещение стокови артикули с помощта на палетна количка. Болката, която е получила при дърпане на палето със стока била непоносима. В подробното си обяснение Г. В. декларира, че работила в продължение на 5-6 дни на болкоуспокояващи, голям оток и подуване в областта на дясно коляно, което ограничавало движението му.

При така установената фактическа обстановка и в съответствие с разпоредбата на чл.168, ал.1-3 от АПК за проверка на обжалвания административен акт на всички основание по чл.146 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.118 от КСО 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл.117, ал.1, т.2 от КСО, директорът на съответното ТП на НОИ е компетентен да се произнесе по жалбата срещу разпореждане за признаване или непризнаване на злополуката за трудова.

Актът е издаден в предвидената от закона писмена форма при спазване на процесуалните правила.

Въз основа на събраните в хода на проведеното разследване данни, е издадено Разпореждане № 22716/08.08.2019г. от длъжностно лице в ТП на НОИ-С. град, с което станалата злополука е приета за трудова.

Разпореждането е оспорено пред директора на ТП на НОИ-С. град, който е потвърдил същото с Решение № 1040-21-525/23.10.2019г.

Предвид изложеното съдът намира, че при издаването на процесното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Трудовата злополука като осигурен социален риск е легално определена в чл.55, ал.1 от КСО и представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо едновременно наличие на няколко предпоставки - внезапно увреждане на здравето (внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло), злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

За да е осъществен фактическият състав на трудовата злополука, е необходимо да бъде установена два вида връзка: функционална (между настъпилата злополука и условията на труд) и причинна (между увреждането и настъпилия вредоносен резултат). При травматичната трудова злополука компетентно да се произнесе по функционалната връзка е длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО. Съгласно чл.60, ал.2 от КСО, при декларирана злополука по повод на нетравматично увреждане разпоредбата по ал.1 се издава въз основа на решението на органите, осъществяващи експертизата на работоспособността. В случая е налице травматично увреждане, поради което тази разпоредба не е приложима и причинната връзка се установява от съответното длъжностно лице.

Следователно трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат (последница, следствие) на извършваната работа. Предвид изложеното може да се направи извод, че за да бъде определено като трудова злополука едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, включително и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в интерес на предприятието. Трудовата злополука като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т. е. внезапно увреждане на здравето и извършваната работа са в причинна връзка по смисъла на Наредбата за медицинската експертиза (арг. от чл.61, ал.1, т.6, чл.66, чл.72, чл.73, ал.1).

Условията и редът за деклариране, установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки се определят с Наредба за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки, в сила от 01.01.2000 г., приета с ПМС № 263 от 30.12.1999 г.

Съгласно разпоредбата на чл.2 от Наредбата, за всяка трудова злополука пострадалият, непосредственият му ръководител или свидетелите на злополуката незабавно уведомяват ръководителя на осигурителя/предприятието ползвател или

упълномощеното от него длъжностно лице. Незабавно след уведомлението за трудова злополука ръководителят на осигурителя/предприятието ползвател или упълномощеното от него длъжностно лице са длъжни да организират разследване на обстоятелствата на злополуката, като при разследването задължително се канят представители на работниците и служителите от комитетите и групите по условия на труд и на синдикалните организации в предприятието /ал. 2/.

За резултатите от разследването се съставя протокол, който трябва да съдържа осигурителя/предприятието ползвател; пострадалите лица; мястото и времето на злополуката; свидетелите на злополуката и лицето, оказало първа помощ;обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия (пострадалите) преди злополуката; специфичното физическо действие, извършвано от пострадалия (пострадалите) в момента на злополуката, и свързания с това действие материален фактор; отклонения от нормалните действия и условия и материалния фактор, свързан с тези отклонения; начина на увреждане и материалния фактор, причинил увреждането; допуснати нарушения на нормативните актове; лицата, допуснали нарушенията; необходимите мерки за недопускане на подобни злополуки, като към протокола се прилагат писмени показания на свидетелите на злополуката.Препис от протокола по ал. 3 се предоставя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт.

Съобразно чл.3 от Наредбата когато обстоятелствата, при които е станала злополуката, дават основания да се предполага, че тя е трудова, ръководителят или упълномощеното от него длъжностно лице са длъжни в срок 3 работни дни от узнаването за нейното настъпване да подадат в териториалното поделение на НОИ по регистрация на осигурителя/предприятието ползвател декларация по образец, утвърден от управителя на НОИ, и обнародвана в "Държавен вестник". Декларацията се вписва в регистъра за трудовите злополуки в предприятието.

Като е приел, че са налице основания да се приеме злополуката за трудова, осигурителят е подал в ТП на НОИ декларация по образец, в която е посочено, че злополуката е станала в 11:30 часа на 27.10.2018 г. Видно от декларацията, пострадалата, къса менискуса при дърпане на палетна количка с товар.

Следователно налице са всички визирани в чл.55, ал.1 от КСО предпоставки, а именно: причинено е внезапно увреждане, това увреждане е причинило временна неработоспособност, налице е причинна връзка между увреждането и настъпилите резултат (неработоспособността е пряко следствие на внезапното увреждане, а не на други обстоятелства), пострадалото лице е осигурено по чл.4, ал.1 от КСО и е налице функционална връзка с извършваната работа, тъй като увреждането е станало по повод на извършваната от нея работа, поради което правилно и законосъобразно е квалифицирана като трудова злополуката станала с Г. В. на 27.10.2018г. по смисъла на чл.55, ал.1 от КСО.

С оглед на гореизложеното жалбата се явява неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 46 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № 1040-21-525/23.10.2019г. на Директора на ТП на НОИ – С. град, с което се

Потвърждава Разпореждане № 22716/08.08.2019г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което декларираното здравословно увреждане от 27.10.2018г. е признато за трудова злополука.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: